

Sygnatura akt II Cz 397/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Piotr Rajczakowski

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego R. J. na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 14 lutego 2014r., sygn. akt I C 824/13 oddalające jego wniosek o stwierdzenie upadku zabezpieczenia

w sprawie z powództwa (...) SA z siedzibą w K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie oddalił wniosek pozwanego R. J. o stwierdzenie upadku zabezpieczenia wskazując, że błędnie zinterpretował on przepis art. 742 § 1 kpc. a wpłata przez niego na rachunek depozytowy sądu kwoty 74.188 zł nie może skutkować upadkiem zabezpieczenia służącego powodowej spółce. Złożenie przez obowiązane na rachunek depozytowy sądu „ sumy wystarczającej do zabezpieczenia” o której mowa w art. 742 § 4 kpc, jest tylko podstawą uchylenia zabezpieczenia przez sąd. W sytuacji objętej hipotezą art. 742 § 4 kpc chodzi o złożenie sumy, która w ocenie obowiązane wystarcza do zabezpieczenia, przy czym nie jest to suma określona przez uprawnionego we wniosku o zabezpieczenie i dlatego zagadnienie dalszego trwania zabezpieczenia pozostawia się decyzji sądu. Uiszczona przez pozwanego kwota jest tylko równoważnością wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu, gdy tymczasem z tytułu wykonawczego wprost wynika, że wierzytelność służąca stronie powodowej, podlegająca ochronie w niniejszym procesie, jest wyższa niż określona w postępowaniu wartość przedmiotu sporu. Ponadto wierzytelność tą powiększają koszty poniesione przez powoda związane z wytoczeniem niniejszego postępowania, koszty na poczet przeprowadzenia bezskutecznego postępowania komorniczego wobec spółki (...) Sp. z o.o. w likwidacji, a także ustawicznie narastające odsetki za opóźnienie w płatności. Sąd Rejonowy wskazał również, że pozwany jest dłużnikiem rzeczowym strony powodowej, a nie osobistym, a w sytuacji uwzględniania niniejszego wniosku doszłoby do tego, że dług rzeczowy przekształciłby się w dług osobisty, który zlimitowany zostałby wyłącznie do kwoty złożonej przez pozwanego do depozytu sądowego. To natomiast spowodowałoby powstanie niebezpieczeństwa braku możliwości pełnego zaspokojenia się przez stronę powodową w zakresie przysługującej jej wierzytelności, której ochronie służy niniejsze postępowanie.

Postanowienie to zaskarżył pozwany zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a to:

1. art. 736§ 3 kpc w zw. z art. 742 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że wobec wpłaty przez obowiązane kwoty stanowiącej określoną przez powoda wartość przedmiotu sporu, udzielone zabezpieczenie nie upadło z mocy prawa, podczas gdy na skutek braku wskazania przez powoda sumy zabezpieczenia wartość przedmiotu sporu należy traktować jako sumę zabezpieczenia,

2. art. 754¹ § 3 kpc poprzez jego niezastosowanie i odmowę wydania postanowienia stwierdzającego upadek zabezpieczenia, podczas gdy na skutek dokonanej przez obowiązane wpłaty zabezpieczenie upadło z mocy prawa .

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie upadku zabezpieczenia udzielonego stronie powodowej.

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy oddalając wniosek pozwanego o stwierdzenie upadku zabezpieczenia nie naruszył przepisów art. 736 § 3 kpc w zw. z art. 742 § 1 kpc oraz art. 754¹ § 3 kpc.

Stosownie do art. 742 § 1 zd. 2 kpc zabezpieczenie upada z mocy prawa na skutek złożenia przez obowiązane sumy zabezpieczenia żądanej przez uprawnionego we wniosku o udzielenie zabezpieczenia na rachunek depozytowy sądu.

Uprawniony jest obowiązany wskazać we wniosku sumę zabezpieczenia w sprawach o roszczenie pieniężne, natomiast sprawa ze skargi pauliańskiej nie jest sprawą o roszczenie pieniężne, więc powyższy przepis nie znajduje zastosowania w rozpoznawanej sprawie.

Skarżący wprawdzie złożył na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego kwotę 74.188zł ale nie można jej traktować jako odpowiadającej sumie zabezpieczenia, lecz jak trafnie wskazał ten Sąd, jako sumę wystarczającą do zabezpieczenia w rozumieniu art. 742 § 4 kpc, gdyż tylko taka suma może być złożona w przypadku udzielenia zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych. Jednakże w takiej sytuacji zabezpieczenie nie upada z mocy prawa a postanowienie sądu o którym mowa w art. 754¹ § 3 kpc. a które jest orzeczeniem deklaratoryjnym, nie może zostać wydane. W takim przypadku sąd dokonuje oceny, czy wpłacona suma wystarcza do zabezpieczenia i jeśli wypadnie ona pozytywnie, wydaje konstytutywne postanowienie o uchyleniu zabezpieczenia.

Sąd Rejonowy niewadliwie uznał, że wpłacona przez pozwanego na rachunek depozytowy kwota nie jest wystarczająca dla zabezpieczenia roszczeń strony powodowej wobec jej dłużnika osobistego (...) spółki z o.o. w likwidacji we W.. Należy mieć przy tym na względzie, że dopiero prawomocny wyrok w sprawie o uznanie czynności prawnej dokonanej przez dłużnika powódki z pozwanym za bezskuteczną wobec niej stwarza sytuację prawną wymagalności długu obciążającego pozwanego jako dłużnika rzeczowego.

W przypadku uchylenia zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem skarżącego strona powodowa mogłaby zostać pozbawiona możliwości wyegzekwowania od dłużnika osobistego swojej wierzytelności w całości, a tym samym wykonania orzeczenia, które zapadnie w tej sprawie po ewentualnym uwzględnieniu powództwa z art. 527 kpc. Gdyby pozwany po uchyleniu zabezpieczenia zbył przedmiotową nieruchomość strona powodowa nie mogłaby prowadzić z niej egzekucji a jej roszczenia byłyby zabezpieczone wyłącznie do wysokości kwoty 74.188zł złożonej na rachunek depozytowy przez pozwanego.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie stosownie do art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc.

Postanowienie Sądu Okręgowego wydane na skutek zażalenia pozwanego nie jest orzeczeniem kończącym sprawę w pierwszej instancji, wobec czego sąd nie orzekał o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc).